

ת"פ (כפר סבא) 9069-01-25 - אילן גופר נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 9069-01-25 מדינת ישראל נ' גופר

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא עמית פרייז

המבקש/ הנאשם
נגד
אילן גופר

המשיבה/המאשימה
מדינת ישראל

החלטה בטענות המקדמיות ובבקשה לתיקון כתב האישום

ביום 5/1/25 הוגש נגד הנאשם כתב אישום הכולל 13 אישומים, כאשר באישומים 4,10,13 יוחסה לו עבירה של נהיגה בזמן פסילת בית משפט לצמיתות.

בסעיף 4 לחלק הכללי לכתב האישום נאמר: "בתאריך 24/5/1993, במסגרת ע"פ 1885/92 וע"פ 2399/92, הורה כב' בית המשפט העליון, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, בנוכחות הנאשם, על שלילת רישיון הנהיגה שלו לצמיתות בגין התיק נושא הערעורים".

בסעיף 5 לחלק הכללי לכתב האישום נאמר: "חרף היותו שלול לצמיתות מהחזיק ברישיון נהיגה בהחלטת בית המשפט העליון, פנה הנאשם לרשות הרישוי בתאריך 20/6/17 - והביא, בדרך שאינה ידועה למאשימה, להנפקת רישיון נהיגה מס' 6026346 תחת שמו, וזאת על אף שידע על השלילה לצמיתות".

ביום 7/2/25 הגיש ב"כ הנאשם את טענותיו המקדמיות, בהתאם לסעיפים קטנים 3,4,10 לסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי.

בטיעון המקדמי נטען כי כאשר לאחר ההוראה בדבר שלילת הרישיון לצמיתות, לנאשם הונפק כדין רישיון נהיגה שמאז היה בתוקף, הדבר מרוקן מתוכן את יסודות העבירה של נהיגה בזמן פסילה, ומהווה פגם בעובדות כתב האישום באישומים 4, 10 ו-13, כך שאלה אינן מהוות עבירה.

עוד נטען כי אזכור פסקי הדין הקודמים משנת 1992 מהווה פסול בכתב האישום באשר מדובר בהצבעה על עבר פלילי של הנאשם. נטען גם כי פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה עוסקים בעבירה שנמחקה מספר החוקים. כמו כן נטען כי אין בכתב האישום כל עובדה המתייחסת לדרך הוצאת רישיון הנהיגה על ידי הנאשם, הנטענת על ידי המאשימה כפעולה בחוסר יושר של הנאשם. משכך, מדובר בהתנהגות נפסדת של המאשימה, שמשחירה את הנאשם בעיני בית המשפט.

ביום 13/2/25 המאשימה הגישה בקשה לתיקון כתב האישום. לטענת המאשימה, בבירור שנערך נוכח הוראת בית המשפט בהליך שחרור בתנאים מגבילים, עלה כי הנאשם קיבל את רישיון הנהיגה לידיו תוך הצגת מצג שווא למשרד הרישוי, בהצהירו כי "ביום הגשת הבקשה לקבלת הרישיון לא נפסל מלקבל או להחזיק ברישיון על ידי בית משפט". בעקבות כך, נפתח נגד הנאשם תיק פל"א 22452/2025 בגין קבלת דבר במרמה ועבירות נוספות. משכך, התבקש תיקון כתב האישום כך שחלף נוסח סעיף 5 לחלק הכללי יבוא סעיפים 5,6, כאשר סעיפים 6-10 המקוריים יהפכו לסעיפים 7-11 ללא שינוי נוסחם.

הנוסח החדש המתבקש של סעיפים 5,6 הינו כדלקמן-

"5. חרף היותו שלול לצמיתות מהחזיק ברישיון נהיגה בהחלטת בית המשפט העליון, פנה הנאשם לרשות הרישוי בתאריך 30/5/2017 - והגיש טופס בקשה לקבלת רישיון נהיגה".

"6. בטופס הירוק אותו מילא - הצהיר הנאשם, בין היתר, כי ביום הגשת הבקשה לקבלת הרישיון לא נפסל מלקבל או להחזיק ברישיון על ידי בית משפט, והביא בתוך כך, להנפקת רישיון נהיגה מס' 6026346 תחת שמו, וזאת על אף קיום השלילה לצמיתות".

נוכח התיקון המבוקש, טענה המאשימה כי ניתן המענה לפליאת ב"כ הנאשם כיצד הונפק לנאשם רישיון נהיגה למרות פסילתו לצמיתות. באופן משלים לכך, במענה של המאשימה לטענות המקדמיות נטען כי אין בכוחו של רישיון הנהיגה החדש לגבור על פסק הדין החלוט שפסל את הרישיון לצמיתות, וזאת לא באופן עקרוני נורמטיבי, ולא באופן פרטני נוכח המרמה הנטענת שהובילה להנפקתו. המאשימה אף הפנתה לסעיף 66 לפקודת התעבורה הקובע עבירה פלילית במקרה של נהג פסול נהיגה שלא הודיע על הפסילה אגב בקשתו להנפקת רישיון, וכן שרישיון שכזה בטל מעיקרו.

ביום 24/2/25 ב"כ הנאשם הגיש את תגובתו לבקשת המאשימה לתיקון כתב האישום, ותשובה לתגובת המאשימה בעניין הטענות המקדמיות. לטענת ב"כ הנאשם, בקשת התיקון היא מקצה שיפורים פסול אשר נועד לסכל את טענותיו המקדמיות של הנאשם. נטען כי משהמאשימה הבינה כי האישומים הנוגעים לנהיגה בזמן פסילה אינם יכולים להתקיים ודינם בטלות, היא מצאה "פתרון" לחקור את הנאשם בחשד לקבלת דבר במרמה, חקירה שלא הניבה דבר.

ב"כ הנאשם אף טוען כי המאשימה פעלה בניגוד לסעיף 12 להנחיה מס' 3.1 להנחיות פרקליט המדינה בדבר הכנה וניסוח כתב אישום. זאת בכך שכללה בחלק הכללי של כתב האישום תיאור עובדתי של דבר עבירה שלכאורה בוצע על ידי הנאשם, הגם שאין מקום לעשות כן בחלק הכללי. בנוסף נטען כי בהנחה תיאורטית בלבד לפיה הנאשם רימה את רשות הרישוי, הרי שמדובר בעבירה שהייתה אמורה להתיישן כבר בשנת 2022, כאשר על פי סעיף 14 להנחיה האמורה אין מקום לכלול בכתב אישום עבירה שהתיישנה. בנוסף, על פי סעיף 57 להנחיה זו, אין מקום לכלול בכתב האישום עבר פלילי של הנאשם.

עוד טען ב"כ הנאשם טענות לגופה של הטענה למרמה מצד הנאשם בהוצאת הרישוי. כך, הורחבה הטענה שהעבירה בגינה נפסל רישיונו לצמיתות בוטלה, ובכך עונש פסילה זה נעדר מאז כל תוקף. כמו כן נטען כי אותו טופס ירוק שהוזכר בנוסח התיקון המתבקש מונפק מלכתחילה, טרם מילוי פרטיו המלאים על ידי מבקש הרישוי, רק לאחר שנבדק כי אין רישום על פסילת רישוי נהיגה.

מדובר בבקשה לתיקון כתב אישום אשר הוגשה בשלב התחלתי יחסית של המשפט, לאחר שבוצעה הקראה פורמלית בלבד, ולאחר הגשת הטענות המקדמיות, וטרם נמסר מענה מפורט לכתב האישום המלמד על גיבוש קו הגנה. בד בבד, בין הטענות המקדמיות לבין הבקשה לתיקון כתב האישום קיים קשר הדוק, ודומה כי לפחות לעצם קיום הקשר, אין מחלוקת בין הצדדים. קשר זה מתבטא בעיקרו בפעולתו של הנאשם להוצאת רישוי הנהיגה למרות שבעבר נפסל לצמיתות מלנהוג, כאשר לטענת המאשימה הנאשם בכך פעל שלא כדין ואף עבר עבירות פליליות, בעוד לטענת ההגנה פעל ללא רבב.

מחלוקת זו באשר לכשרות פעולת הנאשם חורגת באופן ניכר מעניינו של התיק הנוכחי. בכתב האישום, אף בנוסח המתוקן המבוקש, אין כל פירוט של עבירה כלשהי המיוחסת לנאשם בעצם פעולתו להנפקת הרישוי. יתר על כן, לדברי ב"כ המאשימה, חקירה בעניין נפתחה לאחרונה, ולא נמסר כי זו באה לכדי סיום, שלא לומר קבלת החלטה בדבר התוצאה המשפטית של החקירה.

ברור כי כל תוצאה שכזו תשפיע על בירור עבירות הנהיגה בפסילת בית משפט המיוחסות בעניינו לנאשם. כך, אם יתברר כי יש מקום לסגור את תיק החקירה החדש, בין בדרך של קבלת טענותיו הנוכחיות של הנאשם בעניין ובין מסיבה אחרת, הרי שלא ניתן יהיה עוד להגיע למסקנה כי נהג בפסילה למרות שהונפק לו רישוי נהיגה חדש. כך, אם יתברר כי יש מקום להעמידו לדין בגין עבירה או עבירות שנעברו לכאורה אגב הנפקת הרישוי, הרי שהדברים יבואו לידי ביטוי במשפט נפרד עם זיקה הדוקה לעבירות הנהיגה בזמן פסילה הכלולות במשפט הנוכחי, ושמה הדבר אף יוליד עוד בקשה לתיקון כתב אישום כדי להביא לבירור עובדתי שלוב.

לצד זאת, אין כמעט זיקה בין עבירות הנהיגה בזמן פסילה הנוטעות בעניינו לבין ליבת כתב האישום העוסקת בעבירות שונות שביצע לכאורה הנאשם כלפי שכניו, כלפי ציוד בבנין המשותף, כלפי בעלי הציוד, וכלפי שוטר. אישומים 10, 13 עוסקים אך ורק בעבירות הנהיגה בזמן פסילה, כאשר העבירות

שבגדר הליבה לעיל קשורות לכך עובדתית רק כרקע המבהיר מדוע שוטרים ביצעו פעולות אכיפה בעניין הנאשם, שאגב ביצוען התברר כי לכאורה נהג בפסילה. אישום 4 אמנם עוסק לצד עבירה זו בעבירות שבגדר הליבה לעיל, אך הקשר בין אלה לבין עבירת הנהיגה בפסילה הינו רופף עד מאד, ואין כל מניעה לפרוס את הסיפור העובדתי הנוגע להן תוך השמטת הפרטים בסעיפים 2,10 הנוגעים לעבירה זו.

התוצאה של כל האמור היא שיש מקום לנתק את עבירות הנהיגה בזמן פסילה, כמו גם את עובדות החלק הכללי הקשורות אליהן, מכתב האישום הנוכחי, ובכך הטיעון המקדמי יתקבל. את ההכרעה בשאלת קיומן של עבירות אלה יש להותיר למועד שבו יוכרע גורלו של תיק החקירה החדש, כך שאם יוגש כתב אישום בגינו, אין מניעה כי יכלול את העבירות האמורות, חלף הכללתן בכתב האישום הנוכחי.

תוצאה זו מתבקשת נוכח סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי הנועד להבטיח הליך הוגן וצודק, בכך שיימנע מצב, שבו הבסיס של המאשימה להתמודדות עם טענות ההגנה של הנאשם לגבי עבירות הנהיגה בזמן פסילה עודנו מתברר בהליך חקירתי נפרד שתוצאותיו לא ברורות. התוצאה מתבקשת גם נוכח סעיפים 86, 88 לחוק, המלמדים על הצורך לברר כל פרשיה עובדתית במשפט נפרד, דבר שניתן ליישם בנקל בענייננו.

אשר על כן, הריני מורה על מחיקה מכתב האישום של אישומים 10,13 במלואם. כמו כן, באישום 4 בסעיף 2 יימחקו המילים "חרף הפסילה לצמיתות", סעיף 10 יימחק במלואו, והוראת חיקוק 2 תימחק במלואה. כמו כן, בחלק הכללי יימחקו במלואם סעיפים 4,5, כאשר בסעיף 6 יימחקו המילים "חרף המתואר בסעיף 4 לחלק כללי זה" וכן המילים "על אף קיומה של השלילה לצמיתות". באופן משלים לכך, הבקשה לתיקון כתב האישום שהגישה המאשימה- נדחית.

התיק נקבע להקראה ליום 2/4/25 שעה 13:00. ב"כ הנאשם יודיע לנאשם על מועד הדיון וחובת התייצבותו.

בשולי הדברים יצויין כי במענה לתגובת המאשימה ב"כ הנאשם אף עתר להשבת רכב תפוס. לצורך כך על הנאשם להגיש בקשה להחזרת תפוס.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשפ"ה, 24 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

העתק יועבר לב"כ הצדדים בהקדם.